

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 56/2017, referent a l'Hospital Hestia Duran i Reynals.

Antecedents

1.- En data 28/11/2016 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, un escrit de la Sra. (...), pel qual formulava una reclamació per la presumpta desatenció del dret d'accés a la història clínica del seu pare difunt (Sr. (...)) que havia exercit prèviament davant l'Hospital Hestia Duran i Reynals (en endavant, l'Hospital), en allò referent al període en què havia estat allà ingressat (del 14/09/2016 al 26/09/2016, quan fou traslladat a l'Hospital de Bellvitge, on va morir). Dita reclamació va donar lloc a la iniciació del procediment de tutela de drets núm. PT 60/2016, en la qual es va dictar resolució estimatòria en data 22/03/2017, sense requerir però a l'Hospital per tal que facilités l'accés sol·licitat, en constar a l'expedient que havia lliurat documentació a la persona sol·licitant, si bé aquesta havia fet constar l'anotació de *"No conforme por pendiente de revisión"*.

2.- Un cop notificada la resolució del procediment de tutela esmentat, la persona reclamant va presentar davant aquesta Autoritat en data 19/04/2017 un escrit en què es queixava perquè la documentació facilitada per l'Hospital era incompleta. En concret, la persona allà reclamant manifestava el següent: *"faltan analíticas y no ponen los profesionales que atendieron a mi padre, ni con exactitud la medicación que le suministraban. Tras mi insistencia puedo reunirme con la Gerente del Centro y le indico que falta documentación, me envía por mail una analítica y me dice que eso es lo que tienen que no tienen nada más (...) No estoy conforme con la historia clínica recepcionada, porque pone nada (sic), ni de la enfermedad de mi padre, ni de las actuaciones que han hecho, ni de los profesionales que lo han tratado y sobre todo nada de las actuaciones que hicieron entre el 25 y el 26 de diciembre de 2016 (sic), puesto que por teléfono me indicaron una cosa que en la historia no aparece y la Gerente me niega personalmente cualquier actuación"*. I en l'apartat del sol·licito de l'escrit dirigit a aquesta Autoritat formulava la pretensió següent: *"se solicite al Hestia Duran y Reynals entregue la historia clínica de mi padre al completo, indicando tratamiento suministrado por días y horas, con indicación del profesional sanitario (médico y enfermero) con indicación expresa de las actuaciones realizadas 25 y 26 Diciembre"*.

Davant això, aquesta Autoritat inicià un incident d'execució en el marc del procediment de tutela de drets esmentat, i per mitjà d'ofici de data 26/04/2017 es va donar trasllat a l'Hospital de l'escrit de queixa de la persona reclamant, per tal que manifestés allò que considerés oportú al respecte.

3.- En data 12/05/2017 es va rebre escrit de l'Hospital en el qual manifestava literalment el següent: *"En data 22 de desembre de 2016 es fa entrega a la Sra. (...) [persona aquí denunciant] de còpia de la Historia Clínica conforme el que preveu la "Ley 41/2002, de 14 de noviembre, básica reguladora de la Autonomía del paciente, y de derechos y obligaciones en materia de información y documentación clínica". La copia facilitada a la pacient, inclou, com no pot ser d'una altra manera, Informe mèdic d'alta, en el que es descriuen, entre altres, Diagnòstic principal del pacient, i altres diagnòstics. També es descriu l'episodi a que fa referència la reclamant, i que s' inicia el dia 23 (apartat Evolució de l'Informe). Igualment*

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

s'inclou Planificació Farmacològica, amb identificació del Metge responsable. En el cas que aquesta Autoritat consideri indispensable que els facilitem a vostès copia de la documentació ja lliurada a la reclamant en el seu moment, els preguem ens ho facin saber, no adjuntant-la aquí pel caràcter sensible de les dades, i la privacitat de les mateixes. Finalment, i respecte al detall diari de la medicació dispensada al pacient, (CÀRDEX), resta a disposició de la reclamant, qui en tot cas, haurà de cursar sol·licitud al nostre centre mitjançant el formulari oportú.

4.- En data 08/06/2017 la directora de l'Autoritat va dictar resolució en el marc de l'incident d'execució esmentat, per la qual es declarava que l'Hospital no havia fet efectiu de manera completa el dret d'accés de la persona allà reclamant. I en la part dispositiva de la resolució es requeria l'Hospital per tal que en el termini de 10 dies facilités a la persona reclamant l'accés a la història clínica completa del seu pare difunt, i que en el termini dels 10 dies següents en donés compte a aquesta Autoritat.

5.- En data 23/06/2017 l'Hospital va presentar un escrit davant l'Autoritat en què manifestava haver donat compliment de la resolució dictada en l'incident d'execució i haver remès a la persona allà reclamant més documentació mèdica que estaria inclosa en la història clínica del seu pare difunt i que no se li havia facilitat fins llavors, i que amb això ja s'hauria facilitat *"l'accés a la totalitat de la història clínica del pacient, conforme a lo previst a la Llei 41/2002, de 14 de novembre, amb la salvetat -ja notificada a la reclamant- del que disposa aquesta mateixa llei en l'art. 18.3) i 4)."* En concret, la documentació indicada per l'Hospital com a afegida a la que ja s'hauria lliurat anteriorment, era la següent:

"- Cardex (detall de la medicació dispensada).

-Gràfiques de registre de constants

- Informe derivació a HUB"

6.- En data 05/07/2017 va tenir entrada a l'Autoritat un escrit de la persona afectada, mitjançant el qual denunciava que l'Hospital, tot i el requeriment exprés efectuat per part d'aquesta Autoritat en la resolució de data 08/06/2017, no li havia facilitat encara l'accés complet a la història clínica del seu pare difunt. En concret, manifestava el següent: *"De la documentación entregada el 30 de Junio (de 2017), que adjunto como Anexo II, me indican que me envían una gráfica de registro de constantes, pero en ningún momento veo dicha gráfica y mucho menos ningún registro de las constantes tomadas a mi padre. Como ya he manifestado en varias ocasiones mi padre presenta un cuadro de diarrea y vómitos que empieza el viernes 23 de septiembre, y en ningún momento veo que se haga mención a eso hasta que el 26 por la mañana, antes de las 10.00, tienen que derivarlo al Hospital de Bellvitge, sin hacer mención en ningún sitio si el fin de semana lo vio algún médico, cosa que por la documentación que entregan parece ser que no. Por otro lado me indica el hospital Hestia Duran i Reynals que también me hacen entrega del informe de derivación, dónde yo lo único que veo es un folio que pone motivo de derivación, sin poner de qué hospital a qué hospital va y no viene ni fechado ni firmado por ningún profesional que se haga responsable de esa derivación. Tampoco se me hace entrega de las analíticas que le hicieron a mi padre que deberían constar en la historia clínica."*

La persona denunciant aportava còpia de la informació mèdica que li havia estat lliurada en data 22/12/2016 i la que li fou lliurada en data 30/06/2017 arran la resolució dictada en

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

l'incident d'execució. Es constatà que dita documentació coincidia amb la que aportà l'Hospital a aquesta Autoritat com a documentació lliurada a la persona allà reclamant.

7.- Davant el darrer escrit de la persona afectada, l'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 190/2017), d'acord amb l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC), per tal de determinar si els fets denunciats eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador per la presumpta obstaculització o impediment del dret d'accés, la identificació de la persona o persones que poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants concurrents en uns i altres.

En el si d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 31/07/2017 es va requerir a l'Hospital per tal que informés sobre el següent:

"1. En el vostre escrit de data 23/06/2017 presentat davant l'Autoritat per acreditar haver donat compliment de la resolució dictada en l'incident d'execució, manifesteu haver remès a la persona afectada una còpia de la documentació que també aportàveu a l'Autoritat, i afegíeu que aquesta documentació "ve a complimentar la totalitat de la Història clínica del pacient, conforme a lo previst a la Llei 41/2002, de 14 de novembre, amb la salvedat ja notificada a la reclamant del que disposa aquesta mateixa llei en l'art. 18.3),4)". En relació amb aquesta manifestació, cal que especifiqueu quina és la informació que no hauríeu lliurat a la persona afectada a l'empara del precepte legal esmentat, i justifiqueu-ne les raons.

2. Informeu de manera detallada el que correspongui respecte cadascuna de les queixes de la persona afectada, sobre diversos documents que mancarien per lliurar-li" (és a dir sobre la queixa de l'aquí denunciant transcrita a l'antecedent 6è).

L'Hospital va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 14/08/2017. Sobre la 1a qüestió requerida per l'Autoritat, manifestava el següent: *"l'article 18.3),4), de la Llei 41/2002, de 14 de novembre estableix respecte del dret d'accés a la història clínica, en l'apartat 3 que aquest dret no podrà exercitar-se en perjudici de terceres persones a la confidencialitat de les dades que constin en ella recollits en interès terapèutic del pacient, ni en perjudici del dret dels professionals participants en la seva elaboració, els qui poden oposar al dret d'accés la reserva de les seves anotacions subjectives; en el mateix sentit, l'apartat 4 d'aquest mateix article diu: (...) No es facilitarà informació que afecti a la intimitat del mort ni a les anotacions subjectives dels professionals, ni que perjudiqui a tercers"* (el subratllat és de l'Hospital).

A l'empara d'aquest precepte legal, no s'ha lliurat a la reclamant els següents documents que obren a la Història clínica: "CURS CLÍNIC del pacient".

Pel que fa a la 2a qüestió requerida per l'Autoritat, és a dir, respecte cadascuna de les queixes de la persona afectada sobre diversos documents mèdics que mancarien per lliurar-li (és a dir, sobre la queixa de l'aquí denunciant transcrita a l'antecedent 6è), l'Hospital manifestava el següent:

– Pel que fa a la *"Gràfica de registre de constants"*, l'Hospital manifestava que *"Es va facilitar Document "Gràfica del pacient (...)", en la que s'observen diferents ítems (Accés guixetes, llit, hidratació oral, hidratació pell, etc.). efectivament no surt el registre de constants, que obra en les anotacions de l'equip d'infermeria al Curs Clínic del pacient, i*

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

- que han estat transcrits a la gràfica a fi i efecte de poder donar trasllat a aquesta Autoritat, en document adjunt a aquest escrit.”*
- Pel que fa a la documentació relativa a l'assistència prestada al pare difunt de l'aquí denunciant entre els dies 23/09/2016 i 26/09/2016, l'Hospital manifestava que “A “l'Informe d'alta”, signat pel metge responsable del pacient, Dr (...), que es va facilitar a la reclamant (en data 22/12/2016), consta entre d'altres aspectes, el Diagnòstic principal del Sr. (...), i a l'apartat Evolució, l'episodi relatiu als dies 23 a 26 de setembre, sobre el que fa referència la Sra. (...) [persona denunciant].”
 - Pel que fa a l'informe de derivació, l'Hospital manifestava que: “La Nota de derivació que es va facilitar a la reclamant, és la nota amb la que el pacient va ser derivat a l'Hospital Universitari de Bellvitge. A la part inferior consta el nom del facultatiu responsable de la derivació, Dra. (...), i el seu número de col·legiada.”
 - I finalment, pel que fa a les analítiques, l'Hospital manifestava que: “Finalment i respecte les analítiques, les dades van ser facilitades telefònicament pel laboratori al metge de referència del pacient, per la qual cosa aquest informe del laboratori no obrava a la Història clínica del Sr. (...). El metge de referència del Sr.(...) va anotar els valors al Curs Clínic. Donada la petició expressa de la reclamant, hem sol·licitat informe al laboratori, que adjuntem també a aquest escrit.”

Junt amb el seu escrit l'Hospital aportava còpia de la documentació mèdica a què feia referència, en concret, la “Gràfica del registre de constants” del dia 14/09/2016 fins al dia 26/09/2016, així com l'informe del laboratori “Labco Quality diagnòstics” en què es recollien els resultats de les analítiques efectuades al pacient en data 21/09/2016, i que no havien estat lliurades a la persona aquí denunciant.

8.- Per mitjà d'ofici de data 26/10/2017 aquesta Autoritat va requerir novament l'Hospital per tal que aportés “còpia del curs clínic del pacient –identificat en les comunicacions anteriors- que obra en la seva història clínica i que segons heu manifestat, no fou lliurat a la persona interessada, a l'empara de l'article 18.3) i 4) de la Llei estatal bàsica 41/2002, de 14 de novembre, d'Autonomia del Pacient.”

9.- L'Hospital va atendre dit requeriment a través d'escrit de data 10/11/2017 amb entrada en aquesta Autoritat en data 14/11/2017, pel qual aportava còpia del curs clínic sol·licitat. En dit escrit manifestava literalment que: “El Curs Clínic del pacient no va ser lliurat a la persona interessada en virtut, com ja vàrem indicar, del que preveu l'art.18.3 i 4 de la Llei bàsica 41/2002, de 14 de novembre, d'Autonomia del Pacient, que en relació al dret d'accés a la història clínica d'un pacient estableix “que no es facilitarà informació que afecti a la intimitat del mort ni a les anotacions subjectives dels professionals, ni que perjudiqui a tercers”. En aquest sentit, el lliurament d'aquesta documentació, pot ésser interpretat, com ha estat per part nostra, com una vulneració d'aquest dret dels professionals que intervenen en l'elaboració del Curs Clínic. “ (...) En resposta al reiterat requeriment d'aquesta Autoritat sobre el mencionat document clínic, s'adjunta el Curs Clínic del pacient (...)”.

D'acord amb el que es va fer constar en l'acord d'iniciació del present procediment, de la revisió de dit document -format per cinc fulls- que porta com a títol “Apuntes del Curso Evolutivo del paciente”, aquesta Autoritat constatà que, d'acord amb el que el seu nom indica, s'hi recullen les dades de l'evolució del pacient dia a dia, és a dir des del dia en què ingressà

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

en el centre psiquiàtric fins al dia en què fou traslladat a l'Hospital de Bellvitge (del 14/09/2016 al 26/09/2016), i que inclou, per tant, en la seva major part, dades mèdiques de caràcter objectiu, que de manera notòria i evident no poden qualificar-se com a anotacions subjectives dels professionals. La documentació aportada incloïa resultats dels exàmens físics a que se sotmet al pacient, els resultats de les proves diagnòstiques efectuades, pla de cures establert per part d'infermeria, medicació que se li subministra, l'assistència prestada al pacient per part del personal sanitari (infermeres/s i personal facultatiu) inclosa doncs també l'assistència prestada al pacient els dies 25/09/2016 i 26/09/2016, que sol·licitava expressament l'aquí denunciant. Tota aquesta informació no estava inclosa en el document "*informe mèdic d'alta*" que s'havia lliurat a la persona aquí denunciant en data 22/12/2016.

10.- En data 22/12/2017 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Hospital Hestia Duran i Reynals, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.e) en relació amb l'article 15, ambdós de la LOPD; o alternativament, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.i) en relació amb els articles 16.3 de la Llei 32/2010 i 119 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD). Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient a la funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, (...). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada el 03/01/2018. En l'acord d'iniciació es concedia a l'entitat imputada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

En l'acord d'iniciació també es feia constar el següent: "*Mesures de caràcter provisional. No n'hi ha, sense perjudici de les que es puguin adoptar durant el procediment. En tot cas, la manca d'adopció de mesures provisionals no eximeix l'Hospital de l'obligació de donar compliment als requeriments efectuats per aquesta Autoritat en el marc del procediment de tutela núm. PT 60/2016.*"

11.- L'entitat SSR Hestia S.L va formular al·legacions a l'acord d'iniciació mitjançant escrit rebut a l'Autoritat en data 22/01/2018. Així mateix, sol·licitava còpia de l'expedient, petició que fou degudament atesa.

12.- En data 24/01/2018 va tenir entrada a l'Autoritat un escrit de la persona denunciant -a qui s'havia comunicat l'acord d'iniciació del procediment sancionador-, pel qual sol·licitava a aquesta Autoritat que, atès que l'Hospital no li havia lliurat encara còpia de tota la informació mèdica a la que tenia dret i que constava incorporada a l'expedient, se li facilités còpia de la mateixa. Aquesta petició d'accés també fou atesa per l'Autoritat.

13.- En data 27/04/2018 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat declarés que l'Hospital Hestia Duran i Reynals, havia incorregut en una infracció greu prevista a l'article 44.3.e) en relació amb l'article 15, ambdós de la LOPD, i que s'imposés una sanció de 40.001€. Aquesta proposta de resolució fou notificada en la mateixa data 27/04/2018, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

14.- Per mitjà d'escrit de 22/05/2018 l'Hospital ha formulat al·legacions a la proposta de resolució.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

En el marc del procediment de tutela núm. PT 60/2016, aquesta Autoritat va efectuar diversos requeriments a l'Hospital Hestia Duran i Reynals per tal que fes efectiu el dret d'accés de la persona allà reclamant. Arran d'aquests requeriments, l'Hospital va facilitar l'accés a una part de la documentació, però el dret d'accés no es va fer efectiu de manera completa, en la forma assenyalada per aquesta Autoritat en la resolució de data 8/06/2017, en la que es resolvia l'incident d'execució del procediment de tutela esmentat. En aquest sentit, consta que en data 30/06/2017, és a dir amb posterioritat a la resolució esmentada d'aquesta Autoritat, l'Hospital va lliurar a la persona aquí afectada una sèrie de documentació mèdica que formava part de la història clínica del seu pare difunt i que no li havia estat lliurada anteriorment. Però l'Hospital va decidir no facilitar el "Curs clínic del pacient" (denominat "Apuntes del Curso Evolutivo del paciente" imencionat a l'antecedent 9è), ni la "Gràfica del registre de constants del pacient" des del dia 14/09/2016 fins al dia 26/09/2016, i tampoc l'"informe del laboratori dels resultats de les analítiques" efectuades al pacient en data 21/09/2016 (mencionats a l'antecedent 8è). Tota aquesta documentació també formava part de la història clínica del pacient difunt i per tant s'havia de facilitar l'accés a la persona aquí denunciant, qui havia sol·licitat des d'un inici (en data 22/10/2016) l'accés a la història clínica completa, tal com s'indicava expressament en el fonament de dret 3r de la resolució de 8/06/2017: *"procedeix requerir a l'Hospital per tal que en el termini de 10 dies comptador a partir de l'endemà de la notificació d'aquesta resolució, faciliti de manera completa tota la documentació sol·licitada per la persona aquí reclamant, i respecte la qual s'havia estimat el seu dret d'accés."*

Fonaments de Dret

1.- És d'aplicació al present procediment el previst a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC); així com al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- En el si d'aquest procediment sancionador, l'entitat imputada va formular al·legacions davant l'acord d'iniciació i també ho ha fet davant la proposta de resolució. El primer escrit d'al·legacions ja fou analitzat en la proposta de resolució formulada per la persona instructora, si bé es considera procedent fer-hi una menció en la present resolució, en la qual s'aborden també les al·legacions formulades davant la proposta. Tot seguit s'analitzen doncs el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

2.1.- En relació a la caducitat de les actuacions d'investigació.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

L'escrit d'al·legacions de l'Hospital davant l'acord d'iniciació se centrava en un motiu únic, relatiu a la suposada caducitat de les actuacions prèvies. Així, en les seves al·legacions l'Hospital no qüestionava els fets imputats en l'acord d'iniciació, ni tampoc la seva qualificació jurídica. Es limitava doncs a al·legar sobre la qüestió formal esmentada relativa a la caducitat de les actuacions d'informació prèvia. Aquesta al·legació la basava l'Hospital en el fet que "*la denuncia por la presunta desatención del derecho de acceso*" hauria tingut entrada en aquesta Autoritat en data 28/11/2016 i l'acord d'iniciació del present procediment sancionador es va dictar el 22/12/2017. En base a la combinació d'aquestes dates, l'Hospital considerava que s'hauria produït la caducitat, de conformitat amb el que estableix l'article 122 del RLOPD, que estableix una durada màxima de 12 mesos per a les "*actuacions prèvies*" tramitades per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD).

Davant d'aquesta al·legació, com ja exposava la persona instructora en la proposta de resolució, cal subratllar en primer lloc que l'escrit rebut el 28/11/2016 que l'Hospital qualifica com de "denúncia" que hauria donat lloc a l'inici de les actuacions d'investigació prèvia IP núm. 190/17, no pot tenir tal qualificació. Aquell escrit de la persona afectada fou qualificat com de reclamació de tutela del dret d'accés, i va donar lloc al procediment de tutela de drets núm. PT 60/2016, iniciat a instància de part. Així se li comunicà a l'Hospital mitjançant ofici de 22/12/2016, amb el que se li donava trasllat de la reclamació i se li atorgava un termini per formular al·legacions, i la tramitació d'aquell procediment finalitzà amb la resolució estimatòria de 22/03/2017. És més, posteriorment es va tramitar incident d'execució de la resolució dictada en el procediment de tutela PT 60/2016, que es va resoldre en data 08/06/2017 en el sentit de declarar que l'Hospital no havia executat correctament la resolució d'aquesta Autoritat, motiu pel qual se'l requeria novament per tal que fes efectiu de manera completa el dret d'accés. I fou davant l'incompliment d'aquesta darrera resolució que la persona afectada presentà un nou escrit de queixa el 05/07/2017, que -ara sí- podria qualificar-se com a denúncia i que va donar lloc a l'obertura de la informació prèvia IP 190/2017, tal com es comunicà també a l'Hospital, mitjançant ofici de 31/07/2017. Així doncs, aquest seria el *dies a quo* del termini d'un any invocat per l'Hospital, el qual òbviament no s'hauria superat en el present cas, ja que l'acord d'iniciació del present procediment sancionador es dictà quan s'havien superat poc més de 5 mesos des de l'inici de la fase d'informació prèvia esmentada.

En base a l'exposat fins aquí, ja procedeix desestimar aquesta al·legació de l'Hospital, però cal afegir que igualment pertocaria desestimar-la si s'hagués superat el termini esmentat de 12 mesos, atès que aquest termini només vincula l'AEPD en els seus procediments, tal com indica el Títol IXè del RLOPD, en el qual s'ubica el precepte esmentat: "*Procediments tramitats per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades*", i també ho determina expressament l'art. 120 del RLOPD. En efecte, en la tramitació de les actuacions d'informació prèvia que precedeixen l'eventual procediment sancionador, aquesta Autoritat es regeix per allò que determina l'art. 55 de la LPAC i l'art. 7 del Decret 278/1993. Això, de conformitat amb el previst a l'art. 22.1 de la Llei 32/2010 i la seva disposició transitòria 2a.

Així doncs, el termini de 12 mesos previst a l'article 122 del RLOPD invocat per l'Hospital no és d'aplicació al present supòsit, que es regeix per les normes esmentades en el paràgraf precedent, les quals no fixen un termini màxim per a la tramitació de la informació prèvia o actuacions prèvies, ni tampoc la conseqüència de la caducitat. Cal tenir en compte que les

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

actuacions efectuades en el marc d'aquesta informació prèvia no són pròpiament un procediment administratiu que permeti aplicar un termini de caducitat de forma supletòria, de manera que l'única limitació temporal seria la derivada de la prescripció de la infracció.

2.2.- Sobre l'encaix dels fets en el tipus infractor aplicat (44.3.e LOPD).

En l'escrit d'al·legacions davant la proposta de resolució, en primer lloc l'Hospital sosté que no s'havia negat a facilitar l'accés a la història clínica controvertida, i per tant amb la seva conducta no s'hauria impedit o obstaculitzat l'accés, sinó que simplement s'hauria limitat, en base a la seva interpretació de l'art. 18.4 de la Llei 41/2002, que regula l'accés a la història clínica de persones difuntes. En concret, el text del precepte invocat per l'Hospital és el següent: *"Els centres sanitaris i els facultatius d'exercici individual només facilitaran l'accés a la història clínica dels pacients difunts a les persones vinculades a ell, per raons familiars o de fet, llevat que el difunt ho hagués prohibit expressament i així s'acrediti. En tot cas, l'accés d'un tercer a la història clínica motivat per un risc per a la seva salut es limitarà a les dades pertinents. No es facilitarà informació que afecti la intimitat del difunt ni a les anotacions subjectives dels professionals, ni que perjudiqui a tercers"*.

Sobre la base d'aquest precepte, l'Hospital argumenta que *"el acceso de un tercero a la historia clínica motivado por un riesgo para su salud se limitará a los datos pertinentes. De esta previsión se ha interpretado que todo acceso a la historia clínica de personas fallecidas debe alegar una Finalidad o Propósito (...) de suerte que, en todo caso, es necesario que el solicitante indique indubitadamente la finalidad del acceso"*. I afegeix l'Hospital que *"en el presente caso, al no haberse alegado finalidad alguna"*, estaria justificada la denegació de l'accés, el que al seu torn impediria apreciar una obstaculització o impediment del dret. I conclou que, finalment, s'hauria facilitat la història clínica completa a la sol·licitant, el que també aniria en contra de l'aplicació del tipus infractor imputat.

En aquesta al·legació primera l'Hospital també es refereix a altres limitacions a l'accés previstes a l'art. 18.4 de la Llei 41/2002, com seria el cas de la intimitat del difunt o l'existència d'anotacions subjectives dels professionals; i també argumenta que finalment s'hauria facilitat l'accés. Totes aquestes qüestions mereixen un tractament diferenciat.

2.2.1.- Sobre la suposada exigència d'una finalitat en l'accés per part d'un familiar.

El primer que cal precisar és que l'article 18.4 de la Llei 41/2002 invocat per l'Hospital no exigeix la justificació de l'accés per part d'un familiar a l'existència d'una finalitat o propòsit. És més, l'Hospital invoca la previsió d'accés per part d'un tercer *"motivado por un riesgo para su salud"*, cas en el qual l'accés es limitaria a les *"dades pertinents"*, concepte que porta a l'Hospital a sostenir que en el cas que ens ocupa, s'havia d'exigir a la persona sol·licitant de l'accés una finalitat o propòsit que el motivés. Doncs bé, al respecte és suficient advertir que el supòsit esmentat no seria d'aplicació al present cas, ja que la filla de la persona difunta no fonamentava l'accés a la història clínica en un risc per a la seva salut, tal com s'infereix del que explicitava en els seus escrits.

En efecte, que no era aquest el cas s'inferia clarament en les sol·licitud d'accés i escrits de queixa formulats per la filla del difunt, ja que no es limitava a sol·licitar la història clínica, sinó

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

que formulava la petició de manera argumentada, i es podia deduir clarament quina era la finalitat perseguida. Així, en l'escrit de data 19/04/2017 a què es fa referència a l'antecedent 2n d'aquesta resolució, que va motivar l'inici de l'incident d'execució i del qual en va tenir coneixement l'Hospital (perquè se li va traslladar en data 26/04/2017), s'evidenciava clarament que la raó per la qual volia accedir a tota la informació mèdica relativa al seu pare que constés a la seva història clínica era perquè dubtava de l'assistència mèdica prestada en els últims dies de la seva vida, i per això posava èmfasi en el següent: *"faltan analíticas y no ponen los profesionales que atendieron a mi padre, ni con exactitud la medicación que le suministraban. Tras mi insistencia puedo reunirme con la Gerente del Centro y le indico que falta documentación, me envía por mail una analítica y me dice que eso es lo que tienen que no tienen nada más (...) No estoy conforme con la historia clínica recepcionada, porque pone nada (sic), ni de la enfermedad de mi padre, ni de las actuaciones que han hecho, ni de los profesionales que lo han tratado y sobre todo nada de las actuaciones que hicieron entre el 25 y el 26 de diciembre de 2016 (sic) [en realitat és setembre], puesto que por teléfono me indicaron una cosa que en la historia no aparece y la Gerente me niega personalmente cualquier actuación (...) se solicite al Hestia Duran y Reynals entregue la historia clínica de mi padre al completo, indicando tratamiento suministrado por días y horas, con indicación del profesional sanitario (médico y enfermero) con indicación expresa de las actuaciones realizadas 25 y 26 Diciembre (sic) [en realitat és setembre]"*.

És evident doncs que amb aquestes manifestacions, les quals van arribar a mans de l'Hospital abans d'iniciar-se aquest procediment sancionador, l'Hospital coneixia sobradament les raons per les quals la persona afectada volia accedir a la informació mèdica completa del seu pare difunt relativa als dies en què va estar ingressat en la unitat psiquiàtrica del centre hospitalari, i en especial, en relació a l'atenció mèdica prestada els dies previs a la seva mort, informació que formava part del curs clínic del pacient però que l'Hospital no va facilitar.

2.2.2. Sobre el límit relatiu a les "anotacions subjectives dels professionals".

L'Hospital invoca també la concurrència d'aquesta limitació, tal com havia sostingut ja en escrits anteriors presentats davant aquesta Autoritat. Al respecte, l'Hospital manifesta que en facilitar l'accés va decidir lliurar la informació que no contenia anotacions subjectives, i és per això que no va facilitar còpia del curs clínic del pacient, ja que tal lliurament podria vulnerar el dret de reserva dels professionals que van intervenir en la seva elaboració.

Certament, l'article 18.4 de la Llei 41/2002, en consonància amb el previst també a l'art. 13.2 de la Llei 21/2000, preveu com a límit del dret d'accés el de les anotacions subjectives dels professionals. Al respecte, cal tenir en compte quin era el contingut del document denominat "Curs clínic", que formava part de la història clínica a la que s'havia sol·licitat accés. Estava format per cinc fulls en què s'hi recollien les dades de l'evolució del pacient dia a dia, és a dir des del dia en què ingressà en el centre psiquiàtric (14/09/2016) fins al dia en què fou traslladat a l'Hospital de Bellvitge (26/09/2016). Aquesta documentació incloïa, en la seva major part, dades mèdiques de caràcter objectiu, com ara resultats dels exàmens físics a que es va sotmetre el pacient, els resultats de les proves diagnòstiques efectuades, el pla de cures establert per part d'infermeria, la medicació que se li va subministrar, l'assistència prestada al pacient per part del personal sanitari, i en concret l'assistència prestada al pacient els dies 25/09/2016 i 26/09/2016. I val a dir que aquesta informació l'havia sol·licitat i reclamat

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

amb reiteració la filla de la persona difunta, i la denegació en base al límit de les anotacions subjectives dels professionals, era clarament improcedent, tal com indicà expressament aquesta Autoritat.

De fet, el propi Hospital, quan especificà, en resposta al requeriment efectuat per aquesta Autoritat, quines eren les parts del curs clínic que considerava que podien vulnerar els límits establerts a l'article 18.4, va assenyalar únicament alguns apunts concrets del document format per cinc pàgines, de manera que el propi Hospital venia a admetre que la immensa majoria de la informació que constava en el curs clínic -que formava part de la història clínica- no estava afectada per anotacions subjectives dels professionals. Malgrat això, l'Hospital va decidir no facilitar a la sol·licitant una còpia del curs clínic, malgrat formar part de la història clínica, respecte la qual l'Autoritat havia requerit el seu lliurament de manera "*completa*".

2.2.3. Sobre la conducta basada en una interpretació raonable (principi de culpabilitat).

Com s'ha dit, en la primera al·legació a la proposta de resolució l'Hospital manifesta que la seva conducta es basava en una interpretació raonable de l'art. 18.4 de la Llei 41/2002, manifestació que s'ha de posar en connexió amb l'al·legació segona, en la que invoca el principi de culpabilitat. Així, l'Hospital assevera haver actuat en base a una interpretació raonable dels límits a l'accés previstos al precepte esmentat, de manera que no concorria l'element de la culpabilitat.

Doncs bé, com s'ha argumentat en els apartats precedents, aquesta Autoritat considera que la interpretació que va donar lloc a la conducta descrita a l'apartat de fets provats, no es pot qualificar com "*raonable*". Al respecte, es podria admetre que la conducta de l'Hospital davant la sol·licitud inicial d'accés, en el sentit de no facilitar determinada informació continguda a la història clínica, malgrat resultar contrària al dret d'accés, certament no es podria qualificar com d'impediment o obstaculització, ja que en aquell moment es podria apreciar l'existència d'una interpretació raonable de les normes, encara que fos equivocada. En efecte, en aquell moment inicial no es pot descartar que l'Hospital actués amb la convicció que s'ajustava a l'ordenament. En aquest sentit, aquesta Autoritat no desconeix el criteri jurisprudencial -del qual l'Hospital n'esgrimeix alguna mostra- en virtut del qual no es pot exigir culpabilitat o responsabilitat quan s'actua conforme a una interpretació jurídica raonable de les normes, encara que sigui errònia (STC 164/2005 i STS 29/01/2013, entre d'altres).

Però aquesta situació va decaure, i en concret ja no es podia sostenir aquesta idea de la interpretació raonable de les normes com a eximent de culpabilitat, quan l'administració pública a qui correspon exercir la potestat sancionadora -aquesta Autoritat-, havia precisat expressament el sentit de la norma a interpretar. Aquest matís forma part també del criteri jurisprudencial existent sobre el principi de culpabilitat, i n'és una mostra la Sentència de l'Audiència Nacional de 25/06/2014 -RC 149/2013-. En efecte, cal subratllar que amb anterioritat als fets que s'imputen en aquest procediment sancionador, aquesta Autoritat ja va intervenir en el marc del procediment de tutela del dret d'accés, procediment que no tenia naturalesa sancionadora. Doncs bé, tal com s'indica a l'apartat de fets provats, en aquell procediment de tutela, després de donar audiència a l'Hospital, aquesta Autoritat va pronunciar-se en favor del dret d'accés de la persona allà reclamant, i ordenava a l'Hospital a facilitar la història clínica completa, de la qual en formava part el curs clínic, i també altres

documents no lliurats (gràfica del registre de constants i informe d'analítiques). Així les coses, és evident que des del moment en què existí un pronunciament clar i explícit d'aquesta Autoritat sobre la interpretació de les normes aplicables, qualsevol interpretació diferent ja no es podia qualificar com a raonable. Ans al contrari, la persistència de l'Hospital en la seva conducta de resistir-se a facilitar la documentació que formava part de la història clínica completa -tal com havia indicat aquesta Autoritat- implicava la concurrència de l'element de la culpabilitat i l'encaix de la conducta en el tipus infractor aplicat de l'obstaculització del dret.

En aquest punt cal subratllar que un cop notificada a l'Hospital la resolució de l'Autoritat de 08/06/2017 en què es reconeixia el dret d'accés a la història clínica completa i s'havia requerit expressament a l'efecte a l'Hospital, aquest va remetre a la persona afectada alguna documentació integrada en la història clínica no facilitada prèviament, però en aquesta documentació facilitada a requeriment de l'Autoritat no hi constava el curs clínic del pacient, document de 5 pàgines que també formava part de la història clínica, i que per tant s'havia de facilitar.

2.2.4.- Sobre el fet que finalment s'hauria facilitat l'accés a la història clínica completa.

Al respecte, l'Hospital també pretén desvirtuar la conducta d'obstaculització de l'accés pel fet que "*finalment*" la història clínica completa ha estat facilitada a la persona aquí denunciant. Al respecte, cal fer notar que no fou l'Hospital qui va facilitar l'accés a la persona sol·licitant a tota la documentació a la que hi tenia dret quan ho ordenà aquesta Autoritat en el marc del procediment de tutela precedent. No fou fins al moment en què l'Hospital va tenir coneixement de l'obertura d'una fase d'investigació prèvia per part d'aquesta Autoritat, a conseqüència de la denúncia de la persona afectada qui es queixava de l'incompliment de l'Hospital de la resolució que havia dictat aquesta Autoritat, que l'Hospital va facilitar a aquesta Autoritat -que no a la persona sol·licitant- l'accés a la totalitat d'informació mèdica que formava part de la història clínica (curs clínic del pacient, gràfica de constants i analítiques).

En definitiva, les al·legacions de l'Hospital que s'han analitzat fins aquí no poden reeixir, en base als arguments exposats en els apartats precedents. Restava per abordar la tercera i última al·legació formulada per l'Hospital davant la proposta de resolució, referida al principi de proporcionalitat, i amb la qual qüestiona que s'ajusti a tal principi la quantia de la sanció proposada per la persona instructora. Aquesta al·legació s'abordarà en el fonament de dret 4t de la resolució, en la qual s'analitza tot el referent a la graduació de la multa.

3.- Durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament la comissió dels fets descrits a l'apartat de fets provats, els quals són constitutius del tipus infractor previst a l'article 44.3.e) de la LOPD, relatiu a l'impediment o obstaculització del dret d'accés, en relació amb l'article 15 de la mateixa LOPD, precepte aquest últim que configura el dret d'accés com una de les facultats essencials que integren el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. Així mateix, aquest dret d'accés està desenvolupat també a l'art. 27 del RLOPD, i en el cas concret de l'àmbit sanitari està també expressament previst el dret d'accés a la història clínica a la legislació sectorial corresponent, la qual fou ja invocada en les resolucions dictades en el procediment de tutela PT 60/2016, i s'hi ha fet menció també en el fonament de dret precedent. Així doncs, es conclou que l'Hospital ha incorregut en la infracció

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

greu prevista a l'art. 44.3.e) de la LOPD, que tipifica com a tal: *"e) L'impediment o l'obstaculització de l'exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició"*.

En efecte, consta degudament acreditat que l'Hospital, ja en el moment en què la persona afectada s'hi dirigí per accedir a la història clínica completa del seu pare difunt, no va atendre aquest dret de manera adequada. Però el que aquí es considera com a infracció no és la primera resposta que l'Hospital donà a la sol·licitant, sinó la postura mantinguda després, sobretot a partir del moment en què aquesta Autoritat havia reconegut expressament el dret d'accés de la persona afectada a la història clínica completa del seu pare difunt, mitjançant resolució notificada a l'Hospital, en la que se'l requeria expressament per tal que el fes efectiu, requeriment que a més fou reiterat.

Així, ha estat aquesta conducta mantinguda per l'Hospital després de la intervenció d'aquesta Autoritat, la que procedeix qualificar com d'impediment o obstaculització del dret d'accés, en tant que l'Hospital va optar per no facilitar la història clínica completa, i això per aplicar un seguit de limitacions a l'accés que no resultaven aplicables a la immensa majoria de documentació que formava part de la història clínica completa, respecte la qual aquesta Autoritat havia requerit que es fes efectiu l'accés. En concret, l'Hospital va decidir no facilitar accés a tota la documentació inclosa en el "Curs clínic del pacient", que formava part de la història clínica, i que en la seva immensa majoria no estava afectada per cap limitació d'accés, tal com el propi Hospital hauria vingut a admetre posteriorment, quan a resultes del requeriment d'aquesta Autoritat, només va assenyalar com a restringida alguna part molt concreta del curs clínic. Així mateix, tampoc no va facilitar accés a la "Gràfica del registre de constants del pacient" corresponents al període comprès entre el dia 14/09/2016 fins al dia 26/09/2016. A l'últim, també es va mantenir una situació d'obstaculització del dret d'accés respecte l'informe del laboratori dels resultats de les analítiques efectuades al pacient en data 21/09/2016.

Cal subratllar novament en aquest punt que després de diversos escrits de sol·licitud i queixa de la persona afectada, i un cop aquesta Autoritat ja havia dictat la resolució de 08/06/2017 en què es reconeixia el dret d'accés a la història clínica completa i s'havia requerit a l'efecte l'Hospital, aquest, en comptes de facilitar la informació mèdica en els termes indicats a la resolució, va manifestar a la persona afectada que ja se li havia facilitat tota la informació mèdica de la història clínica del seu pare difunt, i que la informació no lliurada estava afectada pel dret de reserva dels professionals a les seves anotacions subjectives.

No va ser fins al moment en què l'Hospital va tenir coneixement de l'obertura d'una fase d'investigació prèvia per part d'aquesta Autoritat davant la detecció d'indisidències de la comissió de la infracció finalment aquí sancionada, que va facilitar a aquesta Autoritat -que no a la persona afectada- l'accés a la totalitat d'informació mèdica que formava part de la història clínica controvertida, cosa que finalment, després d'una conducta d'obstaculització del dret evident, va permetre a aquesta Autoritat fer-lo efectiu amb el lliurament de la documentació a la persona afectada.

4.- L'article 45.2 de la LOPD preveu per a les infraccions de caràcter greu, una sanció de multa de 40.001 fins a 300.000 euros. Per la seva banda, l'apartat 5 del mateix precepte determina el següent:

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

“5. L'òrgan sancionador ha d'establir la quantia de la sanció i aplicar l'escala relativa a la classe d'infraccions que precedeixi immediatament en gravetat aquella en què s'integra la considerada en el cas de què es tracti, en els supòsits següents:

a) Quan s'aprecii una qualificada disminució de la culpabilitat de l'imputat o de l'antijuridicitat del fet com a conseqüència de la concurrència significativa de diversos dels criteris enunciats a l'apartat 4 d'aquest article.

b) Quan l'entitat infractora hagi regularitzat la situació irregular de manera diligent.

c) Quan es pugui apreciar que la conducta de l'afectat ha pogut induir a cometre la infracció.

d) Quan l'infractor hagi reconegut espontàniament la seva culpabilitat.

e) Quan s'hagi produït un procés de fusió per absorció i la infracció sigui anterior a aquest procés, de manera que no és imputable a l'entitat absorbent.”

Aquest precepte permet, doncs, la possibilitat d'aplicar l'escala de sancions prevista per a les infraccions de grau inferior a la imputada; és a dir, que permet imposar una sanció lleu per la comissió d'una infracció greu. Ara bé, aquesta especial atenuació de la multa només procedeix quan concorri algun dels supòsits previstos a l'art. 45.5 LOPD, o quan ho justifiqui l'adequació deguda entre la sanció que s'hagi d'aplicar amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció i les circumstàncies concurrents, previsió afegida amb caràcter general per l'art. 29.4 de la Llei 40/2015.

Sobre la base de l'anterior, es considera que no procedeix l'aplicació en el present cas de la solució prevista a l'art. 45.5 LOPD, que permet aplicar l'escala de sancions prevista per a les infraccions de grau inferior a la imputada. Aquesta especial atenuació de la multa només procedeix en els supòsits concrets relacionats a l'art. 45.5 LOPD, que no concorren en el present cas. En efecte, dels cinc supòsits relacionats al dit precepte, s'han de descartar els relatius a les lletres b), c), d) i e), els quals clarament no poden entrar en joc en el present cas. Un cop descartats aquests supòsits, cal analitzar si seria procedent aplicar el supòsit restant, previst a la lletra a) de l'art 45.5 LOPD, relatiu a la concurrència significativa de diversos dels criteris enunciats a l'art. 45.4 LOPD, sempre que aquests puguin operar amb finalitat atenuant. I el que succeeix aquí és que es dona una concurrència significativa de diversos criteris que operen de forma agreujant, la qual cosa impedeix aplicar la rebaixa de grau esmentada, sense perjudici de tenir en compte en la posterior graduació de la sanció -ja dins l'escala de les greus- l'existència d'algunes circumstàncies atenuants, el que porta a imposar la sanció en la seva quantia mínima, dins l'escala esmentada.

En concret, aquests criteris agreujants serien els que s'indiquen a continuació: a) El caràcter continuat de la infracció (art. 45.4.a), al no referir-se a un fet instantani sinó a una situació perllongada en el temps. b) L'evident vinculació de l'activitat de l'entitat infractora amb la realització de tractament de dades de caràcter personal (art. 45.4.c), en concret dades de salut, en la mesura que l'entitat SSR Hestia, SL té com a objecte social la prestació de serveis socio-sanitaris i de salut mental, així com l'hospitalització de malats de tot tipus. c) La xifra de negoci de la societat –més de 28 milions d'euros l'any 2016 segons s'especifica en el compte de pèrdues i guanys publicat al lloc web www.infocif.es (art. 45.4.d). Al respecte, l'hospital al·lega que tal xifra fa referència a la totalitat de l'activitat desenvolupada per la societat SSR Hestia SL durant l'exercici 2016, i que d'aquesta xifra, la part que correspon a l'Hospital Hestia Duran i Reynals és de 18 milions d'euros. Doncs bé, davant aquesta al·legació cal fer notar que la xifra de negoci a tenir en compte en la graduació és la del responsable del tractament

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

(SSR Hestia SL), si bé es pot afegir que l'aplicació de la xifra corresponent a l'Hospital tampoc no alteraria la quantia finalment imposada (la mínima de les greus). d) La intencionalitat, i això perquè la resistència de l'Hospital a fer efectiu el dret d'accés es produí després de requeriments expressos i reiterats d'aquesta Autoritat (art. 45.4.f). Al respecte, l'Hospital reitera en les seves al·legacions que no hi va haver intencionalitat en la comissió dels fets, i que es va lliurar a la persona sol·licitant la part de la història clínica no afectada per restriccions, al·legació que es dona per contestada amb el que s'ha argumentat a l'apartat 2.2.3 d'aquesta resolució. I e), la naturalesa dels perjudicis causats a la persona afectada (art. 45.4.h), ja que resulta evident que l'actuació de l'Hospital ha causat perjudicis a la persona afectada, en la mesura que s'ha obstaculitzat el seu dret. Al respecte, l'Hospital manifesta no tenir constància que s'hagi causat cap perjudici a la persona sol·licitant, *ya que en ningún momento manifestó que dichos datos eran necesarios para un fin concreto, como por ejemplo la presentación de una reclamación económica, que se hubiese podido frustrar por el retraso en la obtención de la información*". Davant aquesta al·legació, és suficient fer notar que els perjudicis causats per l'Hospital són evidents, en la mesura que s'ha obstaculitzat (dificultat i retardat) de manera injustificada l'efectivitat del seu dret.

Un cop descartada doncs l'aplicació de la rebaixa d'un grau prevista a l'art.45.5 de la LOPD, cal determinar la quantia de la multa que procedeix imposar, dins dels límits previstos per a les sancions greus (40.001 a 300.000 euros) i d'acord amb la graduació de les sancions que estableix l'article 45.4 de la LOPD, de conformitat amb el principi de proporcionalitat consagrat a l'article 29 de la Llei 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (LRJSP).

Aquesta Autoritat proposa la imposició de la sanció d'una multa en la franja més baixa del previst per a les infraccions greus, en concret 40.001 euros, i això com a resultat de la ponderació entre els criteris agreujants i atenuants. Com s'ha avançat, l'existència de nombrosos criteris agreujants ha portat a descartar la rebaixa d'un grau, la qual cosa al seu torn impedeix tenir-los en consideració novament en el moment de la graduació, ja en la franja de les greus. Per contra, sí cal tenir en compte la concurrència d'alguns criteris atenuants, el que condueix a proposar la sanció més baixa de la franja prevista per a les infraccions greus. En concret, com a criteris atenuants, s'observa la concurrència de les causes següents: a) el volum reduït dels tractaments efectuats, al referir-se únicament a les dades d'una persona (art. 45.4.b); i b) la manca de reincidència per la comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa (art. 45.4.g), al no tenir constància que l'Hospital hagi estat sancionat prèviament per aquesta tipologia d'infraccions.

Per contra, no s'admet l'aplicació com a criteris atenuants els altres que esgrimeix l'Hospital, per les raons indicades a continuació: a) sobre la manca d'obtenció de benefici per part de l'Hospital a conseqüència de la comissió de la infracció (art. 45.4.e), certament no li consta a l'Autoritat que l'Hospital hagi obtingut algun benefici a conseqüència de la seva conducta, si bé tampoc no es pot descartar tal benefici encara que fos de manera indirecta, circumstància que en tot cas impedeix la seva aplicació com a criteri atenuant. b) I sobre la concurrència de qualsevol altra circumstància que sigui rellevant per determinar el grau d'antijuridicitat i de culpabilitat (45.4.j) l'Hospital considera que resultaria aplicable pel fet que la conducta que aquí se sanciona s'hauria dut a terme per una discrepància jurídica en la interpretació del dret d'accés i els seus límits. Al respecte, tampoc no es pot admetre com a criteri atenuant, en

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

base a les consideracions efectuades en l'apartat 2.2.3 dels fonaments de dret d'aquesta resolució.

5.- Val a dir que en la tramitació d'aquest procediment s'ha tingut en compte l'eventual aplicació al cas present del previst al Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27/4, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (RGPD). I a resultes d'aquesta anàlisi es conclou que l'eventual aplicació del RGPD no alteraria la qualificació jurídica que aquí es fa, i en concret no afavoriria al responsable del tractament.

6.- Davant la constatació de les infraccions previstes a l'article 44 de la LOPD, per al cas de fitxers o tractaments de titularitat privada, l'article 21.3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, faculta a la directora de l'Autoritat per tal que en la resolució per la qual es declari la infracció, a més d'imposar les sancions que corresponguin pugui establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció.

Doncs bé, en el cas que ens ocupa no es considera procedent requerir l'adopció de mesures correctores, i això perquè el dret d'accés de la persona afectada que l'Hospital va obstaculitzar, finalment ja s'hauria fet efectiu des del moment en què aquesta Autoritat va facilitar a la persona afectada l'accés a la informació sol·licitada, tal com s'ha indicat als antecedents.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Imposar a la societat SSR Hestia SL, la sanció consistent en una multa de 40.001.- euros, com a responsable d'una infracció greu prevista a l'article 44.3.e) de la LOPD, en relació amb els articles 15 de la LOPD i 27 del RLOPD, sense que resulti necessari requerir mesures correctores per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 6è.

Segon.- Notificar aquesta resolució a la societat SSR Hestia SL.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la LPAC o bé podeu interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de la LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)